

Samme Haandskrift nævner han i Noterne til Sven Aggesøn Udgaven og citerer her:

Salve virgo mater pia,
Fragrans rosa, flos Maria
Fragrans super lilia.¹

Velkendt er Stephanii Ytring i De regno Daniæ et Norwegiæ . . . tractatus varii (Lugduni Batavorum 1629):

Et penes me est codex membraneus circa annum Domini 1221 descriptus qui annuos proventus omnium præfecturarum et provinciarum totius Daniæ cum brevi earundem descriptione et aliis antiquitatibus complectitur.

Ord, der sammen med hans Citater af Valdemaraarbogen, som han kalder »chronicon meum», tyder paa, at han har ejet Kong Valdemars Jordebog.²

I Prolegomena ad notas uberiores berettes om en dyrebar Nyerhvervelse:

Bono etenim fato non ita pridem nactus sum codicem ms. antiquissimæ notæ cujus hæc erat inscriptio: Hæc sunt rescripta privilegiorum sanctæ Othoniensis ecclesiæ quæ de sua dignitate et libertate ante incendium habuit.³

Man kunde sammenstille saadanne Ytringer i Stephanii Værker og Breve og paa den Vis faa et Overblik over de Skatte, han har haft, men bedre var det, vejledet af hans Udtalelser at finde Skattene selv. Opmærksomheden vender sig først mod Sverige, for »det schreffne tøy» gik med i Købet, da Stephanii Enke i Armod og Raadløshed solgte den værdifulde Bogsamling til Grev Magnus Gabriel De la Gardie. Ti Bogkister sendtes ud af Landet i 1652 og dertil »een kiste mz manuscriptis förseghlat aff hofmestarn på Soor Falk Giøe». 1700 Rdl. var Bøgenes Pris, 200 Rdl. gav Dela Gardie for Manuskripterne.⁴

Man har forlængst haft Kundskab om adskillige Stephaniske Haand-

¹ I Udgaven af Sven Aggesøns Skrifter er S. 61—62 til Ordene: »Et rosa lilio maritata» følgende Note: Ita et in salutatione sua rhythmica virginem θεοτοκον compellat scolaris quidam de regno Daciæ ut habet inscriptio codicis membranei ms. citime vetustatis qui in mea asservatur bibliotheca

Salve virgo, mater pia,
Fragrans rosa, flos Maria
Fragrans super lilia.

² De Aarbogsnotitser, som Stephanus indfører i Notæ uberiores 251—252, er hentede fra Valdemaraarbogen i Jordebogshaandskriftet. — Selve Udtrykket: »Penes me est» er, naar det staar alene, ikke fyldestgørende Bevis for at et Manuskript har været Stephanii Ejendom; han bruger det undertiden, hvor Talen er om Manuskripter som jeg skulde tro han havde til Laans; se *G. J. Vossii et clarorum virorum ad eum epistolæ* (1691), II, S. 105. — BIRKET SMITH, *Om Kjøbenhavns Universitetsbibliothek før 1728*, S. 151. — Cod. Ups. C 929, Bl. 6. — BIRKET SMITH, *Op. cit.*, S. 161.

³ Saxoudgaven, Proleg. 15.

⁴ G. E. Klemming til Werlauff [*Om Stephanii Bogsamling*].